

موضوع:

پارگی زودرس کیسه آب

گروه آموزش به بیمار

بیمارستان امام خمینی (ره) شیروان

بهار ۱۴۰۵

کدسند: p-mn-70

با آرزوی سلامتی برای شما مادر عزیز

منبع: درسنامه جامع مامایی / زیبا
تقی زاده /

مادر عزیز اگر کیسه آب شما زودتر از موقع زایمان پاره شده است آرامش خود را حفظ نموده و با تحت مراقبت قرار گرفتن و انجام دستورات لازم پزشک، اجازه طی شدن این مراحل را به همکاران ماما بدهید تا نوزادتان را با کمترین مشکل متولد کنید

پارگی کیسه آب جنین

پارگی کیسه آب جنین یکی از علل شایع مراجعه مادران به زایشگاه می باشد.

۲٪ مواقع کیسه آب قبل از هفته ۳۷ بارداری پاره می شود که منجر به تولد نوزاد نارس می شود.

علل:

علت اصلی نامشخص است اما علل زیر از احتمالات پارگی کیسه آب عنوان شده :

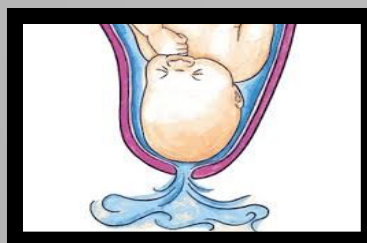
سابقه ی قبلی - نارسایی دهانه رحم - خونریزی در سه ماهه اول و دوم بارداری - طول دهانه رحم کوتاه - اتساع بیش از حد رحم - استعمال دخانیات - عفونت ژنیتال و ادراری و داخل رحمی - کمبود تغذیه ای و زایمان بیشتر از علل احتمالی می باشند.

فطرات:

پارگی زودتر از موقع کیسه آب ممکن است منجر به زایمان زودرس - خطر جلو آمدن بند ناف - عفونت در مادر و جنین و جا شدن جفت گردد.

علامت پارگی کیسه آب :

خروج مایع فراوان یا نشت مایع، تب بالای ۳۸ درجه و عفونت، تاکی کاردی، ترشح چرک از واژن، انجام تست تشخیصی پارگی توسط ماما در زایشگاه.

تدابیر درمانی :

با توجه به اینکه پارگی کیسه آب در هفته ی چندم بارداری باشد تدابیر متفاوتی داریم :

اگر سن بارداری کمتر یا مساوی ۳۴ هفته باشد می توان با مراقبت دقیق و مانیتور مداوم جنینی که در معرض خطر نمی باشد کمی برای زایمان فرصت دهیم، اما اگر سن حاملگی بیشتر از ۳۴ هفته باشد و زایمان در مدت ۱۲ ساعت پس از پارگی کیسه آب شروع نشود باید با تجویز داروهای

لازم زایمان را القاء کنیم و در صورت نیاز با روش سزارین به حاملگی خاتمه دهیم.

در طی زمان انتظار باید با درمان مناسب آنتی بیوتیک تزریقی از عفونت مادر و جنین پیشگیری کنیم.

اگر عفونت داخل رحمی وجود داشته و باعث پارگی کیسه آب شده باید روش ختم بارداری بصورت زایمان واژینال باشد تا عفونت داخل رحمی کیسه آب به لایه های شکمی و صفاق نرسد

در افرادی که کیسه آب زودتر از ۳۴ هفته پاره شده باشد قبل لز شروع زایمان با تجویز داروهایی که به رسیده شدن ریه جنین کمک می کند، شانس زنده ماندن جنین در محیط خارج رحمی را افزایش می دهند.